

SLAVNOST DEVATENÁCTÉHO DNE

Citáty a vedení

Národní duchovní rada Bahá'í České republiky, 2024

OBSAH

Modlitba pro slavnost devatenáctého dne	2
Vybrané citáty o slavnosti devatenáctého dne	2
Z Bahá'u'lláhových písem	2
Z 'Abdu'l-Baháových spisů	2
Z dopisů Shoghi Effendiho	4
Z dopisů Světového domu spravedlnosti	6
Vedení o slavnosti devatenáctého dne	7
Dopis Světového domu spravedlnosti z 27. srpna 1989, ohledně několika záležitostí týkajících se slavnosti devatenáctého dne	7
Dopis napsaný jménem Světového domu spravedlnosti z 17. května 2009, ohledně oslav slavnosti devatenáctého dne	9

MODLITBA PRO SLAVNOST DEVATENÁCTÉHO DNE

Ó Bože! Rozežeň všechny prvky, jež jsou příčinou neshod, a připrav nám vše to, co je příčinou jednoty a shody!
Ó Bože! Sešli na nás Nebeskou vůni a proměň toto shromáždění ve shromáždění Nebes! Uděl nám veškeré dobrodiní a každý pokrm. Připrav nám Pokrm lásky! Dej nám Pokrm poznání! Věnuj nám Pokrm nebeského osvětlení!

(‘Abdu’l-Bahá)

VYBRANÉ CITÁTY O SLAVNOSTI DEVATENÁCTÉHO DNE

Z BAHÁ’U’LLÁHOVÝCH PÍSEM

1. Vpravdě, je vám nařízeno uspořádat jednou za každý měsíc slavnost, i kdyby se podávala pouze voda; neboť Bůh má v úmyslu spojovat srdce dohromady, byť by to bylo prostředky pozemskými nebo nebeskými.

(*Kitáb-i-Aqdas, Nejsvětější kniha, č. 57*)

Z ‘ABDU’L-BAHÁOVÝCH SPISŮ

2. Ó vy, praví přátelé! Váš dopis dorazil a způsobil velkou radost. Chválen budiž Bůh, poskytl jste pohostinnost a ustavili slavnost, jež se bude konat každých devatenáct dní. Jakékoli shromáždění, které je pořádáno s naprostou láskou a kde ti, již se ho účastní, obracejí své tváře ke Království Božím a kde se vede rozmluva o učení Božím a jehož vlivem dochází k pokroku těch, již jsou přítomni – ono shromáždění je shromážděním Páně a ona slavnostní tabule sestoupila z nebes.

Je mou nadějí, že tato slavnost bude pořádána jednou každých devatenáct dní, neboť vás sblížuje; je zřídlem jednoty a milující laskavosti.

Pozorujete, do jaké míry je svět v ustavičné vřavě a rozepři a do jaké lapálie se nyní dostaly jeho národy. Snad milovníci Boha uspějí a pozvednou korouhev lidské jednoty, aby jednobarevný svatostánek Království nebeského svým ochranným stínem zastřel celou zemi; aby nedorozumění mezi národy světa zmizela; aby se všechny národnosti navzájem družily, jedna s druhou nakládajíc jako milující s milovaným.

Je vaší povinností být ke každému člověku navýsost laskavi a být mu nakloněni; pracovat na zlepšení společnosti; vdechovat do mrtvých dech života; jednat v souladu s Bahá’u’lláhovými pokyny a kráčet po Jeho stezce – dokud neproměníte svět člověka ve svět Boha.

(*Výběr z ‘Abdu’l-Baháových spisů, č. 47*)

3. Ó vy, věrní služebníci Odvěké krásy! V každém cyklu a zřízení byla slavnost oblíbena a milována a prostření tabule pro milovníky Boha považováno za chvályhodný čin. Toto je obzvláště pravdou dnes, v tomto zřízení, jež nemá srovnání, v tomto nejtědřejším z věků, kdy je slavnost nanejvýše vychvalována, neboť je vskutku počítána mezi taková shromáždění, jež se konají k uctívání a velebení Boha. Zde jsou pronášeny svaté verše, nebeské ódy a chvalořeči a srdce jsou oživena a unešena.

Prvořadým záměrem je roznítit tato pohnutí ducha, leč současně je docela přirozené, že ti, již jsou přítomni, pojedí krmí, aby tělesný svět mohl zrcadlit svět duchovní a tělo převzít vlastnosti duše. A tak, jak je zde hojnost duchovních potěšení, jsou též hojná potěšení materiální.

Šťastni jste vy, již toto pravidlo s veškerým mystickým významem, který má, dodržujete, a tak udržujete přátele Boha bdělé a obezřetné a přinášíte jim klid mysli a radost.

(*Ibid., č. 48*)

4. Obdržel jsem tvůj dopis. Píšeš o slavnosti devatenáctého dne a to potěšilo mé srdce. Tato shromáždění způsobují, že z nebes sestupuje božská tabule, a vábí utvrzení Nadevše milosrdného. Je mou nadějí, že nad nimi zavanou dechy Ducha svatého a že se každý z přítomných, na velkých shromážděních, výmluvným jazykem a se srdcem zaplaveným láskou Boží, pustí do vychvalování východu Slunce pravdy, úsvitu Jitřenky, jež osvětluje celický svět.
- (Ibid., č. 49)
5. You have asked as to the feast in every Bahá'í month. This feast is held to foster comradeship and love, to call God to mind and supplicate Him with contrite hearts, and to encourage benevolent pursuits. That is, the friends should there dwell upon God and glorify Him, read the prayers and holy verses, and treat one another with the utmost affection and love.
- (Ibid., No. 50)
6. Co se týče slavnosti devatenáctého dne, rozradostňuje mysl a srdce. Bude-li se tato slavnost pořádat náležitým způsobem, přátelé, jednou za devatenáct dní, shledají, že se duchovně ozdravili a jsou obdařeni mocí, jež není z tohoto světa.
- (Ibid., č. 51)
7. ... předejte každému z přátel nejúžasnější pozdrav Abhá; Iněte se k tomu, co je příčinou zanícení a přitazlivosti, a pořádejte slavnost devatenáctého dne.
- (Additional Tablets, Extracts and Talks [Další desky, výňatky a promluvy])
8. ... Buďte ujištěni, že ... jsem srdcem i duší na každém setkání s vámi; tím si buďte jisti. Pořádejte slavnosti devatenáctého dne s co největší důstojností.
- (Bahá'í Meetings [Bahá'í setkání], kompilace, č. 19)
9. Psali jste o oslavách devatenáctého dne. Tato slavnost je nositelem radosti. Je základem shody a jednoty. Je klíčem k náklonnosti a družbě. Šíří jednotu lidstva.
- (Z desky jednomu věřícímu)
10. Slavnost devatenáctého dne byla zavedena Bábem a ratifikována Bahá'u'lláhem v Jeho svaté knize Aqdasu, aby se lidé mohli scházet a projevovat družnost a lásku navenek, aby mohla být odhalena božská tajemství. Cílem je svornost, aby se díky této družnosti srdce dokonale sjednotila a aby se vytvořila vzájemnost a obaplná vstřícnost. ...
- Ve stručnosti, mou nadějí je toto: že se slavnost devatenáctého dne stane příčinou veliké duchovní solidarity mezi přáteli, že věřící přivede do svazku jednoty a my pak budeme tak navzájem sjednoceni, že se z tohoto středu bude do všech stran šířit láska a moudrost. Tato slavnost je božskou Hostinou. Je večerí Páně. Přitahuje ujištění Boží jako magnet. Je příčinou osvícení srdcí. ...
- Je mou nadějí, že slavnost devatenáctého dne bude pevně ustavena a pořádána tak, aby svaté skutečnosti, jež jsou za tímto setkáním, nechaly zapomenout na všechny předsudky a konflikty a učinily jejich srdce pokladnicí lásky. I když mezi některými dušemi existuje jen sebenepatrnější cit – nedostatek lásky – je nutné jej zcela odstranit. Musí zde být naprostá průzračnost a čistota záměru.
- Musí se těšit z lásky Boží, osvojit si moc k podporování štěstí lidstva a prosazování Slova Božího. S tak důležitou zmínkou se tato slavnost musí stát zavedenou institucí. Když se sejdou na tomto setkání, musí všichni přítomní obrátit svou tvář ke Království Abhá a ze srdce se modlit, vzývat a prosit směrem k vznešenému trůnu, žádat o Boží odpuštění za všechny nedostatky, číst učení a povstat k Jeho službě.

Pak rozprostřete hostinu a podávejte občerstvení. Taková setkání budou zcela jistě mít skvělé výsledky. Hmotný a duchovní přínos bude zajištěn. Všichni ti, již jsou přítomni, budou opojeni vánky Lásky Boží a Dech Ducha svatého bude s nesmírnou silou inspirovat srdce.

Bude-li toto setkání založeno na takovéto skále, stane se silou, jež bude přitahovat nebeská ujištění, bude prostředkem, jímž se objeví Světlo Boží, a skutečnost každého tématu bude rozvinuta. Takové setkání bude pod ochranou Boha. He mojí nadějí, že budete tato setkání ustavičně pořádat a že se pokaždé stanou více a více středem všech ctností, bodem blyskavosti Boha.

Kéž jsou vaše srdce osvětlena!

Kéž jsou vaše tváře rozzářeny!

Kéž je váš duch osvětlen!

Kéž najdou vaše myšlenky širší úhel pohledu!

Kéž se vaše duchovní vnímavost zvyšuje!

Kéž vás obklopí říše Boží a kéž se vaše srdce stanou pokladnicí nebes!

To je má naděje.

(Z promluvy na slavnosti devatenáctého dne v Londýně v Anglii dne 29. prosince 1912)

11. Musíte i nadále pořádat slavnost devatenáctého dne. Je to velmi důležité, je to velmi dobré. Ale když se budete účastnit setkání, tak než vstoupíte dovnitř, osvobodte se ode všeho, co máte v srdci, své myšlenky a svou mysl osvobodte ode všeho jiného krom Boha a promluvte ke svému srdci. Ať všichni z tohoto shromáždění společně učiní shromáždění lásky, příčinu osvětlení, shromáždění přitažlivosti srdcí, ať toto setkání obklopí Světly Shromáždění na výsostech, abyste se mohli sejít pospolu s nejvyšší láskou. ...

Každý jeden z vás musí myslet na to, jak ostatní členy vaší duchovní rady učinit šťastnými a potěšit je, a každý musí všechny přítomné považovat za lepší a vznešenější, než je on sám, a každý musí sebe sama považovat za podřadnějšího ostatním. Považujte jejich postavení za vysoké a o sobě samém přemýšlejte jako o nízko postaveném. Budete-li jednat a žít podle těchto příkázání, vskutku s jistotou vězte, že ona slavnost je Nebeským pokrmem. Taková večere je „Večeří Páně“! Já jsem Služebník onoho shromáždění.

(V *Star of the West*, sv. IV, č. 7, str. 120)

12. Napsal jsi ... ohledně slavnosti.

Tato slavnosti byla ustavena Jeho Výsostí Bábem, aby se konala jednou za devatenáct dní. Podobně i Požehnaná Krása (Bahá'u'lláh) ji nařídil, podporoval a znovu potvrdil její závaznost.

Je tudíž nanejvýše důležitá. Nepochybně musíte věnovat tu největší pozornost, abyste ji zavedli a povznesli na nejvyšší stupeň důležitosti, aby se tak stala trvalou a stálou. Věřící Boží se musí scházet a sdružovat se spolu s největší láskou, radostí a vůní. Musí se chovat (na těchto slavnostech) co nejdůstojněji a nejohleduplněji, pět božské verše, pročítat poučné články, číst 'Abdu'l-Baháovy desky a navzájem se inspirovat láskou k celému lidskému rodu, vzývat Boha s dokonalou radostí a vůní, prozpěvovat verše, oslavy a chvály Sama o Sobě jsoucího Pána a pronášet výmluvné proslovy. Majitel domu musí milované osobně obsloužit. Musí usilovat o pohodlí všech a s naprostou pokorou každému prokazovat laskavost. Je-li slavnost uspořádána v tomto duchu a tímto zmíněným způsobem, je ona večere „večeří Páně“, neboť má tentýž výsledek a účinek.

(*Tablets of 'Abdu'l-Bahá* ['Abdu'l-Baháovy desky], str. 468-469)

Z DOPISŮ OF SHOGHI EFFENDIHO

13. Místní duchovní rady se musí starat o pořádání pravidelných setkání přátel, slavností a výročí, jakož i zvláštních shromáždění, jež mají sloužit společenským, intelektuálním a duchovním zájmům jejich bližních a tyto zájmy podporovat

(*Bahá'í Administration* [Bahá'í správa], Část 2, Dopis z 12. března 1923)

14. Bahá'í věřící se musí naučit zapomenout na rozdíly osobností a překonávat touhu, u lidí tak přirozenou, stavět se na něčí stranu a bojovat za to. Také se musí naučit opravdu využívat skvělý princip konzultace. Na každé slavnosti devatenáctého dne je vyhraněn čas, kdy společenství může vyjadřovat své názory a předkládat návrhy své duchovní radě. Rada i věřící by se měli na tuto šťastnou dobu diskuze těšit a neměli by se jí bát ani ji potlačovat....

(Jménem Shoghi Effendihoho, z dopisu z 30. června 1949 Národní duchovní radě Německa a Rakouska)

15. Milovaný Strážce mi dal za úkol napsat vám ohledně nedávného rozhodnutí vaší národní rady, které bylo publikováno ve vašem lednovo-únorovém Bahá'í zpravodaji, a sice že nebahá'í se mohou účastni slavností 19. dne, pokud se za jejich upřímný zájem o Víru zaručí vyhlášený věřící.

Strážce si přeje, abych vás upozornil na skutečnost, že žádná z institucí Víry ani z jejich hlavních zásad nesmí být za žádných okolností změněna.

Slavnost 19. dne je institucí Věci, která byla poprvé ustavena Bábem, později potvrzena Bahá'u'lláhem a nyní se stala významnou částí správního řádu Víry. Tyto slavnosti 19. dne jsou výlučně pro Bahá'í věřící a od této zásady není dovoleno se ani trochu odchýlit.

Strážce se tudíž domnívá, že byste měli toto rozhodnutí o zpřístupnění slavností přátelům, kteří mají „blízko k přijetí Víry“, učiněné vaší radou, zrušit, neboť to, aby se nebahá'í nebo lidé blízcí přijetí Víry účastnili slavností 19. dne, zejména její administrativní části, není v souladu s duchem správního řádu.

Strážce si uvědomuje, jaký duch vás ke schválení tohoto návrhu vedl – aby práce učení Víry mohla postupovat průbojněji –, ale věří, že z dlouhodobého hlediska by to bylo Víře na škodu, a proto by toto rozhodnutí mělo být zrušeno, jak je uvedeno výše.

(Jménem Shoghi Effendihoho, z dopisu z 28. května 1954 Národní duchovní radě Německa a Rakouska)

16. Co se týče vašeho dotazu ohledně slavností devatenáctého dne: ... Co se týče účasti nebahá'í: tohoto byste se měli v každém případě vyvarovat, ale pokud nevěřící na slavnost devatenáctého dne přijdou, neměli byste je posílat pryč, neboť by to mohlo ranit jejich city.

(Jménem Shoghi Effendihoho, z dopisu z 21. září 1946 dvěma věřícím)

17. Oslava Naw-Rúzu by se měla konat 21. března před západem slunce a nemá vůbec nic společného se slavností 19. dne. Slavnost 19. dne má administrativní funkci, kdežto Naw-Rúz je náš Nový rok, svátek pohostinnosti a radostné oslavy.

(Jménem Shoghi Effendiho z dopisu z 5. července 1950 Národní duchovní radě USA)

18. Účast na slavnosti 19. dne není povinná, ale je velmi žádoucí a přátelé by se měli snažit, aby se nepřipravili o tuto příležitost duchovního a komunitního setkání jednou za měsíc.

(Jménem Shoghi Effendiho z dopisu z 23. prosince 1948 jednomu věřícímu)

19. Slavnost devatenáctého dne je tudíž důležitá z trojího hlediska. Je to shromáždění devocionální, společenské a administrativní důležitosti. Když se všechny tyto tři rysy sloučí, může tato slavnost přinést, a zcela jistě přinese, ty nejlepší a maximální výsledky.

(Jménem Shoghi Effendiho z dopisu z 2. října 1935 Národní duchovní radě USA a Kanady)

20. Pokud jde o slavnost devatenáctého dne, Shoghi Effendi je toho názoru, že by věřící měli být poučeni o důležitosti účasti na těchto shromážděních, která krom duchovního významu představují životně důležité prostředky pro udržování úzkého a trvalého kontaktu mezi samotnými věřícími a také mezi nimi a sborem jejich zvolených zástupců v místním společenství.

(Jménem Shoghi Effendiho z dopisu z 22. prosince 1934 jednomu věřícímu)

Z DOPISŮ SVĚTOVÉHO DOMU SPRAVEDLNOSTI

21. ...myslíme si, že je pro vás užitečné vědět, že písně, jejichž slova jsou původně z písem Bába, Bahá'u'lláha nebo 'Abdu'l-Baháa, jsou pro devocionální část slavnost zcela vhodné. Perské zpěvem recitované modlitby jsou vlastně takovými písněmi, vycházejícími z jiné tradice; jsou způsobem zhudebnění svatého Slova a každý, kdo je zpěvem přednáší, to dělá způsobem, který odráží jeho citění a umělecké vyjádření Slova, jež pronáší. Co se týče písní, jejichž slova jsou poetická a jejichž autory jsou jiné osoby než Postavy Víry, ty mohou být vhodné, ale na svém správném místě....

(Z)

22. Krom přímého přístupu, který má věřící k duchovní radě, ať už místní nebo národní, nebo k poradci či členu pomocného sboru, existují ve společenství specifické příležitosti pro vyjádření vlastních názorů. Nejběžnější z těchto příležitostí pro každého Bahá'í věřícího je slavnost devatenáctého dne, která „vedle svého společenského a duchovního aspektu uspokojuje rozličné administrativní potřeby a požadavky společenství, zejména pak potřebu otevřené a konstruktivní kritiky a rokování o stavu záležitostí v místním Bahá'í společenství.“ Zároveň rada Shoghi Effendiho, jak ji předal jeho tajemník, pokračuje dál a zdůrazňuje, že „je třeba se přísně vyhýbat veškeré kritice a diskusím negativního charakteru, jež by mohly vést k podkopání autority duchovní rady jako orgánu. Jinak totiž bude ohrožen samotný řád Věci a ve společenství zavládne zmatek a nesoulad.“

(Z dopisu z 29. prosince 1988 následovníkům Bahá'u'lláha ve Spojených státech amerických)

VEDENÍ O SLAVNOSTI DEVATENÁCTÉHO DNE

SVĚTOVÝ DŮM SPRAVEDLNOSTI

27. srpna 1989

Následovníkům Bahá'u'lláha

Drazí Bahá'í přátelé,

slavnost devatenáctého dne, její rámeček, účel a možnosti se v posledních letech staly předmětem stále většího zájmu mezi přáteli. Valná část konzultace na loňském Šestém mezinárodním Bahá'í konventu se zabývala právě tímto tématem a máme pocit, že nastal čas, abychom vám poskytli jistá objasnění.

Bahá'u'lláhův Světový řád zahrnuje všechny složky lidské společnosti; spojuje duchovní, administrativní a společenské procesy života a usměrňuje lidské projevy v jejich různorodých formách k budování nové civilizace. Slavnost devatenáctého dne obsahuje všechny tyto aspekty v samém základě společnosti. Je to instituce, jejímiž členy jsou všichni lidé Bahá a funguje na vesnici, ve městě i velkoměstě. Má za cíl šířit jednotu, zajišťovat pokrok a podporovat radost.

„Bude-li se tato slavnost pořádat náležitým způsobem,“ prohlašuje 'Abdu'l-Bahá, „přátelé jednou za devatenáct dní shledají, že se duchovně ozdravili a jsou obdařeni mocí, jež není z tohoto světa.“ Chceme-li docílit tohoto velkolepého výsledku, musí všichni přátelé dostatečně porozumět konceptu slavnosti. Je známo, že slavnost má tři odlišné, leč související části: devocionální, administrativní a společenskou. První zahrnuje přednes modliteb a čtení ze Svatých textů. Druhá je obecné setkání, na kterém místní duchovní rada podává společenství zprávu o své činnosti, plánech a problémech, sdílí novinky a poselství ze Světového centra a od národní rady a procesem konzultace získává nápady a doporučení od přátel. Součástí třetí části je podávání občerstvení a zapojení se do dalších činností, jež mají za cíl podporovat pospolitost v kulturně podmíněné rozmanitosti forem, které neporušují zásady Víry ani základní charakter slavnosti.

Přestože průběh slavnosti vyžaduje přísné dodržování těchto tří aspektů v pořadí, v jakém byly stanoveny, celkový prožitek nabízí mnoho prostoru pro pestrost. Například do různých částí slavnosti, včetně devocionální, je možné zařadit hudbu; 'Abdu'l-Bahá doporučuje, aby přátelé pronášeli výmluvné a povznášející promluvy; projevy pohostinnosti mohou být originální a rozmanité; a pro ducha této události je zásadní i kvalita a rozsah konzultací. Vítaným faktorem ve všech těchto ohledech je vliv různých kultur, které mohou slavnosti propůjčit blahodárnou rozmanitost, představující jedinečné vlastnosti různých společností, v nichž se koná, a tudíž přispívající k povznesení a radosti účastníků.

[...]

... Slavnost devatenáctého dne představuje novou etapu vývoje, do které v tomto osvětleném věku dospělo základní vyjádření života společenství. Shoghi Effendi jej označil za základ nového Světového řádu a v dopise napsaném jeho jménem se píše, že tvoří „životně důležitý prostředek pro udržování úzkého a trvalého kontaktu mezi samotnými věřícími a také mezi nimi a sborem jejich zvolených zástupců v místním společenství.“

Slavnost také poskytuje příležitosti pro předávání zpráv z národní a mezinárodní úrovně administrativy a rovněž i pro sdělování doporučení, které přátelé vznášejí k těmto institucím, čímž se stává článkem, který dynamickým vztahem spojuje místní společenství s celou strukturou správního řádu. ...

Má-li slavnost poskytnout ten správný zážitek, je kromě pochopení konceptu slavnosti také důležitá příprava slavnosti samotné i příprava na slavnost. ...

Mezi důležité aspekty přípravy na slavnost patří vhodný výběr čtení, určení dobrých čtenářů předem a důstojnost jak při přednesu, tak při poslechu duchovního programu. Náš zážitek velmi ovlivňuje i pozornost

věnovaná výběru prostředí, ve kterém se slavnost bude konat, ať už je to venku, nebo uvnitř. Čistota, uspořádání prostoru praktickým a dekorativním způsobem – to vše hraje důležitou roli. Znakem dobré přípravy je také přesnost.

Úspěch slavnosti do velké míry závisí na kvalitě přípravy a účasti jednotlivce. Milovaný Mistr nabízí následující radu: „Slavnostem devatenáctého dne přikládejte velkou váhu, aby milovaní Pána a služebnice Milosrdného mohli při těchto příležitostech obrátit své tváře ke Království, zpívat chvalozpěvy, úpěnlivě prosit o Boží pomoc, radostně si jeden druhého oblíbit a růst v čistotě a svatosti, v bázni Boží a v odolnosti vůči vášním a egu. Takto se oddělí od tohoto světa žvlů a ponoří se do horlivosti ducha.“

Při vstřebávání těchto rad je vskutku poučné nahlížet na slavnost devatenáctého dne v kontextu, v němž se slavnost zrodila. V Kitáb-i-Aqdas je ustavena těmito slovy: „Vpravdě, je vám nařízeno uspořádat jednou za každý měsíc slavnost, i kdyby se podávala pouze voda; neboť Bůh má v úmyslu spojovat srdce dohromady, byť by to bylo prostředky pozemskými nebo nebeskými.“ Je tedy jasné, že slavnost je založena na pohostinnosti se všemi jejími důsledky, jako je přátelskost, zdvořilost, služba, štědrost a družnost. Samotná myšlenka pohostinnosti jako nosného ducha tak významné instituce zavádí nový revoluční postoj k spravování lidských záležitostí na všech úrovních, postoj, jenž je rozhodující pro jednotu světa, jednotu, pro jejíž vznik ústřední Postavy naší víry tak dlouho pracovaly a pro niž vytrpěly tolik krutostí. Právě v tomto božském svátku jsou položeny základy pro realizaci skutečnosti, jež v historii nemá obdoby.

To, abyste všichni dosáhli této vysoké mety stanovené pro slavnost, jež má být „nositelkou radosti“, „základnou shody a jednoty“ a „klíčem náklonnosti a družnosti“, bude i nadále předmětem našich vroucích modliteb na Svatém prahu.

S milujícími Bahá'í pozdravy

[podepsán: Světový dům spravedlnosti]

SVĚTOVÝ DŮM SPRAVEDLNOSTI

ODDĚLENÍ SEKRETARIÁTU

17. května 2009

Všem národním duchovním radám

Drazí Bahá'í přátelé,

ve svém Řidvánovém poselství 2008 se Světový dům spravedlnosti zmínil o šířícím se vlivu dynamičnosti, která plyne ze vzájemného působení mezi třemi účastníky Plánu. Slavení slavnosti devatenáctého dne nezůstalo touto rostoucí dynamikou nedotčeno. ...

V průběhu plánu, v reakci na otázky, které byly vzneseny ohledně slavnosti devatenáctého dne, Dům spravedlnosti popsal, jak mají být uplatňovány určité základní principy v kontextu neustále se rozšiřujícího společenství, které zahrnuje duše ze všech oblastí života a z každého prostředí. Protože jeho poznámky týkající se této oblasti mohou být zajímavé pro všechny národní duchovní rady, byli jsme požádáni, abychom vám napsali následující.

Decentralizace slavností v městských oblastech

Decentralizace slavností devatenáctého dne v městských oblastech, kde v současné době žije významná část lidstva, je nezbytným důsledkem růstu Víry ...

V této souvislosti jsme byli požádáni, abychom vás upozornili na poselství Domu spravedlnosti ze dne 27. prosince 2005, v němž se uvádí, že vzhledem k tomu, že proces růstu na celém světě stále nabírá na síle, bude třeba rozdělit městské oblasti na postupně se zmenšující části, možná nakonec až na sousedství, aby se usnadnilo plánování i realizace plánů. ...

[...]

Volba jazyka

Obecně platí zásada, že slavnost devatenáctého dne a další oficiální Bahá'í setkání by se měly konat v obvyklém jazyce, kterým mluví lidé v dané lokalitě. Nicméně, ... když je slavnost decentralizovaná, může vyvstat otázka, zda může být program veden v jazyce, kterým mluví menšinové obyvatelstvo, které v daném sousedství převažuje. V tomto stádiu nechce Dům spravedlnosti stanovovat žádná pevná pravidla a je ponecháno na zvážení příslušné místní duchovní rady, aby se pod vedením národní duchovní rady rozhodla, jak s touto záležitostí naloží, přičemž k ní musí přistupovat flexibilně a s postojem učení se.

Ať už se slavnost koná v centrálně nebo na více místech, místní rada bude přirozeně chtít, aby se všichni přátelé, bez ohledu na jazykové rozdíly, cítili jako součást jednoho sjednoceného společenství a podnikne kroky k vytvoření příjemné atmosféry. Za tímto účelem může být do programu slavnosti zařazen výběr z Písem v různých jazycích, kterými přátelé mluví. Dále by se měly najít vhodné způsoby, jak věřící, kteří nemluví plyně jazykem, v němž se slavnost koná, informovat o obsahu hlavních zpráv a oznámení. Během konzultací by jim měla být poskytnuta příležitost vyjádřit své názory, v případě potřeby v jejich jazyce. Mělo by být možné nabídnout jim jakýkoli potřebný překlad tak, aby nebyl narušen hladký průběh setkání.

Účast těch, kdo nejsou Bahá'í

Slavnost devatenáctého dne je instituce Věci, jež zčásti slouží jako prostředek, jímž Bahá'í společenství může řešit své záležitosti otevřeně a upřímně, beze strachu, že dojde k nedorozumění mezi těmi, kteří neznají jeho účel. Právě z tohoto důvodu je účast omezena na členy Bahá'í společenství.

Obecně jsou věřící odrazováni od toho, aby na slavnosti zvali ty, kdo nejsou Bahá'í. Někdy se však na prahu nečekaně objeví přátelé Víry a neměli by se posílat pryč. Zdvořilost a duch družnosti vyžadují, aby byli vřele přijati. V tomto světle byli neočekávaní návštěvníci, již se v minulosti většinou vyskytovali jen zřídka, vítáni, aby se připojili k devocionální a společenské části slavnosti, ale pak buď byli požádáni, aby se administrativní části nezúčastnili, anebo byla tato část programu vypuštěna úplně.

Nyní, když je na mnoha místech již dobře zaveden rámec pro činnost, obsažený v plánu, má prostřednictvím ústředních aktivit stále větší počet lidí snadný přístup k životu Bahá'í společenství a výrazně se zvyšuje pravděpodobnost, že ti, kteří mají k Víře blízko, se o konání slavnosti devatenáctého dne dozví a objeví se na ní. Dům spravedlnosti rozhodl, že v takových případech, místo aby byla administrativní část zcela zrušena nebo aby byli návštěvníci požádáni o odchod z místnosti, mohou ti, kdo program vedou, tuto část slavnosti upravit tak, aby hostům vyšli vstříc. Sdílení místních a celostátních novinek a informací o společenských událostech, stejně jako konzultace o tématech obecného zájmu, jako je práce na učení Víry, projekty služby, fond a podobně, mohou probíhat jako obvykle, zatímco diskuse o citlivých nebo problematických otázkách souvisejících s těmito či jinými tématy mohou být odloženy na jinou dobu, kdy se přátelé budou moci svobodně vyjádřit, aniž by jim v tom bránila přítomnost návštěvníků.

Podobný přístup k administrativní části lze zvolit, když se slavnost koná v rodině, jejíž někteří členové nejsou Bahá'í. Při plánování těchto událostí je třeba na jedné straně pečlivě zvážit požadavky pohostinnosti a lásky a na druhé straně nutnost zachování důvěrnosti a možnost otevřené diskuse o důležitých a citlivých tématech. Místní rada by se měla po konzultaci s věřícími, kteří mají takové příbuzné, snažit najít uspokojivý způsob řešení každé vzniklé situace.

Sbírání zkušeností

Pokračující rozšiřování Bahá'í společenství zajisté v nadcházejících letech přinese řadu výzev, které ovlivní způsob, jakým budou v různých lokalitách probíhat devocionální, administrativní a společenské části slavnosti devatenáctého dne. Odpovědnost za řešení těchto výzev bude v první řadě na místních duchovních radách. Jejich povinností je zůstat bdělí ohledně toho, jaké podmínky panují v jejich společenství, konzultovat s přáteli, ohleduplně reagovat na různé potřeby a situace a zůstat flexibilní, aniž by byly ohroženy základní principy [Víry]. V této souvislosti by se přirozeně měli obracet o radu na členy pomocného sboru. Národní duchovní rady budou ve spolupráci s poradci pozorně sledovat vývoj, seznamovat se s přístupy uplatňovanými v různých lokalitách, usnadňovat možnosti, jak zjistit, které přístupy se časem osvědčí jako nejúčinnější, a nabízet vedení a povzbuzení.

Máme vás ujistit o modlitbách Světového domu spravedlnosti ve Svatyních, aby Požehnaná Krása potvrdil vaše pokračující úsilí vést přátele při plnění jejich životně důležitých povinností po celém světě šířit Věc Boží.

S milujícími Bahá'í pozdravy

Oddělení sekretariátu